

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, zastoupený advokátkou JUDr. Monikou Zoulovou, LL.M., Podolská 103/126, Praha, proti žalované: **Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje**, příspěvková organizace, Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, čj. 59 A 27/2024 - 81,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, čj. 59 A 27/2024 - 81, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Žalobce podal u žalované dne 1. 8. 2023 žádost o informace, v níž žádal o poskytnutí:

- 1) kopií daňových dokladů včetně všech jejich příloh, které uhradila žalovaná, za právní služby advokátovi, a to za období od 1. 1. 2022 do 31. 7. 2023,
- 2) kopii smlouvy o poskytování právních služeb uzavřenou mezi žalovanou a advokátem, na jejímž základě advokát poskytoval v období od 1. 1. 2022 do 31. 7. 2023 právní služby žalované a
- 3) kopii příslušné části rozpočtové kapitoly žalované, z které vychází a je odvozena úhrada daňových dokladů (faktur) vystavených advokátem, za poskytnuté právní služby v období od 1. 1. 2022 do 31. 7. 2023.

[2] V řízení o této žádosti bylo vydáno více rozhodnutí v návaznosti na podávání opravných prostředků. V konečné fázi řízení o žádosti Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) vydal dne 22. 1. 2024 rozhodnutí, na základě něhož podle § 16 odst. 5

zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), žalované přikázal poskytnout informace pod body č. 1 a 2 žádosti. ÚOOÚ zároveň žalované přikázal, aby v poskytovaných dokumentech znečitlnila konkrétně indikátory pohlaví, tituly, jména a příjmení osob odlišných od žadatele, dotčeného advokáta a žalované. Nad rámec výše uvedeného žalované přikázal, aby v určitých fakturách znečitlnila některé informace.

[3] Dne 7. 2. 2024 žalovaná požadované informace v souladu s informačním příkazem poskytla. Následně poskytnuté informace zveřejnila na svých internetových stránkách <https://www.ksus.cz> způsobem umožňujícím dálkový přístup v souladu s § 5 odst. 3 informačního zákona.

[4] Žalobce se poté žalobou u městského soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalované, který měl spočívat ve zveřejnění jeho osobních údajů na internetových stránkách žalované <https://www.ksus.cz> v dokumentech (daňových dokladech) přiložených k vyřízení žádosti o informace podle informačního zákona. Žalovaná konkrétně zveřejnila jméno a příjmení žalobce včetně akademického titulu, spisovou značku soudního sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 5 o neplatnosti rozvázání pracovního poměru týkajícího se žalobce (sp. zn. 42 C 357/2022) a datace a podpis úkonů právních služeb v určitých fakturách. V jednotlivých daňových dokladech jsou popsány i právní úkony, které žalovaná vůči žalobci činila, vč. toho, že zástupce žalované zvolil „*taktiku poukazu na zneužívání práv odvolaného zaměstnance (žalobce) při jednání o přijetí – nepřijetí nabídky jiné vhodné práce mostního technika.*“

[5] Žalobu krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

2. Kasační řízení

Kasační stížnost

[6] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud opomenul důkazy, které předložil při jednání. Uvedl, že při jednání soud vzal předložené listiny jako důkaz, ale při rozhodování je nijak nehodnotil a opomenul je.

[7] Za opomenuté důkazy stěžovatel považoval:

- listinu od Svazu měst a obcí, od Evropské unie (EU) a Evropského sociálního fondu (ESF) upravující postup při provádění testu proporcionality. Stěžovatel ji předkládal k prokázání, jakým způsobem se má z hlediska předpisů EU postupovat při zveřejnění informace podle § 5 odst. 3 informačního zákona. Popsal, k čemu slouží test proporcionality a jaké jsou jeho jednotlivé kroky.
- listinu, která představuje informaci poskytnutou žalovanou podle informačního zákona, a to konkrétně k závěrečné zprávě o kontrole, ve které žalovaná provedla anonymizaci údajů k osobě svého ředitele. Z této listiny podle stěžovatele vyplývá, že žalovaná v dalších informacích, které zveřejňuje podle § 5 odst. 3 informačního zákona, provádí anonymizaci jmen a příjmení včetně titulů svého ředitele a bývalého

pokračování

ředitele. Krajský soud tuto skutečnost nijak neposuzoval. Neposuzoval ani to, že u jiných mediálně známých osob v poskytnuté informaci byly údaje anonymizovány.

- listinu ze spisu ÚOOÚ nazvanou jako postoupení k dalším dozorovým opatřením. V této listině ÚOOÚ uvedl, že má podezření, že žalovaná při zveřejňování osobních údajů stěžovatele podle § 5 odst. 3 informačního zákona porušuje evropské předpisy.

[8] Stěžovatel dále namítl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku. To podrobněji popsal. Navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

[9] Žalovaná považuje kasační stížnost za nedůvodnou. Napadený rozsudek je podle jejího názoru zákonný, věcně správný a plně přezkoumatelný. Vyjádřila se dále k samotné podstatě věci.

[10] Ohledně opomenutých důkazů žalovaná uvedla, že tyto důkazy jsou neúčelné, nejsou relevantní a nemohou vypovědět nic o tom, co by mělo vliv na výsledek řízení. Dále popsala, co z jednotlivých listin (opomenutých důkazů) vyplývá. Poznamenala, že stěžovatel předložil listiny soudu chvíli před jednáním, ačkoli tak mohl učinit už dříve. Toto jednání žalovaná označila za účelové. Podle žalované sám soud rozhodne, který důkaz provede (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Soud provedl všechny relevantní důkazy, které mohly osvětlit stav věci.

[11] Žalovaná navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

3. Právní hodnocení

[12] Kasační stížnost je důvodná.

[13] NSS se v této věci bude zabývat pouze námitkou, která spočívala v tom, že krajský soud opomenul důkazy. Konkrétně, že předložené listiny vzal jako důkaz, ale nijak je nehodnotil.

[14] Dokazování a hodnocení důkazů je upraveno v § 52 odst. 1 a § 77 s. ř. s.

[15] Vada v podobě opomenutých důkazů představuje jednak situaci, kdy návrh na provedení důkazu soud bez věcně adekvátního odůvodnění zamítl, eventuálně zcela opomenul. Jednak se může jednat také o situaci, kdy v řízení provedené důkazy nebyly v odůvodnění meritorního rozhodnutí, ať již negativně či pozitivně, zohledněny při ustálení skutkového základu věci, tj. soud je neučinil předmětem svých úvah a hodnocení, ačkoliv byly řádně provedeny. Soud tedy musí vysvětlit, proč provedené důkazy nevzal za základ svých skutkových zjištění, tedy proč provedené důkazy považoval za irrelevantní (nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03, ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, či ze dne 18. 4. 2001, sp. zn. I. ÚS 549/2000, či rozsudek NSS ze dne

28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004 - 89, č. 618/2005 Sb. NSS). Je však nutné podotknout, že se mohou vyskytovat případy, ve kterých není možné pohlížet na opomenutý důkaz jako na důvod zakládající vadu řízení před správním soudem s vlivem na zákonnost jím vydaného rozhodnutí (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, či rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2008, čj. 8 Afs 17/2007 - 100). O takovou situaci se ovšem může jednat jen v případě zjevně irelevantních důkazních návrhů či v případě, kdy implicitně z rozhodnutí vyplývá, jak se s důkazem soud vypořádal (viz např. rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2020, čj. 4 As 372/2019 - 42, či ze dne 19. 12. 2024, čj. 4 As 78/2023 - 40).

[16] Zástupkyně stěžovatele při jednání předložila tři listiny, které stěžovatel uváděl v kasační stížnosti. Předsdkyně senátu následně zkonstatovala, že *„zástupce žalobce zakládá tyto listiny do spisu. Současně jimi provádí soud důkaz tak, že odkazuje na to, jak z nich citovala zástupkyně žalobce. Považuje to za zcela dostatečné“*. Předsdkyně senátu následně v průběhu jednání vyzvala soudce zpravodaje, aby provedl dokazování. Soudce zpravodaj provedl dokazování, k návrhům důkazů se vyjádřil, k provedeným důkazům uvedl, co z nich soud zjistil. V závěru této části jednání soudce zpravodaj uvedl, že to je *„nad rámec toho dokazování, co dnes již zaznělo a dnes bylo založeno. Není již třeba opakovat.“*

[17] V napadeném rozsudku se krajský soud s důkazy vypořádal v bodech 16–20. Na základě provedení důkazů náhledem na internetové stránky žalované krajský soud zjistil, že na těchto stránkách jsou mj. umístěny stěžovatelem označené soubory obsahující poskytnuté informace (bod 16 napadeného rozsudku). Z provedených internetových článků jako důkazů krajský soud zjistil, že stěžovatel je veřejně známou osobou coby ředitel žalované (bod 17 napadeného rozsudku). Z dalších internetových článků krajský soud zjistil, že u stěžovatele byla provedena domovní prohlídka v souvislosti s korupční kauzou ve věci známé pod názvem „Dozimetr“, že Rada Středočeského kraje odvolala stěžovatele kvůli informacím, které ho spojují s korupční kauzou „Dozimetr“, a z dalšího článku vyplývají okolnosti spojené s odvoláním stěžovatele z funkce ředitele žalované (bod 18 napadeného rozsudku). Dále krajský soud uvedl, že neprovedl dokazování čtením listin, které stěžovatel připojil k žalobě – kopiemi stránek informujících o řízení ve věci sp. zn. 42 C 357/2022 u Obvodního soudu pro Prahu 5, neboť nejsou pro projednávanou věc relevantní. Krajský soud rovněž pro neúčelnost neprovedl dokazování zřizovací listinou žalované (bod 19 napadeného rozsudku). Krajský soud nedokazoval listinami z řízení o vyřizování žádosti stěžovatele o informace, neboť jsou součástí předložené spisové dokumentace, kterou měl soud k dispozici a z níž vycházel (bod 20 napadeného rozsudku).

[18] Krajský soud vysvětlil, které důkazy provedl a co z nich zjistil, případně popsal, proč některé důkazy neprovedl. NSS však musí dát stěžovateli za pravdu v tom, že ve vypořádání důkazů v napadeném rozsudku krajský soud nijak nezohlednil, co zjistil z listin předložených stěžovatelem při jednání, které prováděl k důkazu, případně neuvedl, proč tyto důkazy nejsou pro posuzovanou věc relevantní. K ostatním důkazům či návrhům důkazů se však vyjadřoval. Je zřejmé, že krajský soud tyto důkazy při vypracování písemného vyhotovení rozsudku přehlédl, ačkoli je při jednání provedl. Nejedná se přitom o zcela zjevně irelevantní důkazy. Spornou otázkou v posuzované věci je zveřejnění osobních údajů stěžovatele při postupu podle § 5 odst. 3 informačního zákona. Stěžovatel v kasační stížnosti i při jednání popsal, co chce listinami prokazovat a k čemu se vztahují. Konkrétně se mělo jednat o to, jak se postupuje při provádění testu proporcionality

pokračování

a k čemu tento test slouží (listina od Svazu měst a obcí, od EU a ESF). Dalšími listinami chtěl stěžovatel prokazovat, že v jiných případech žalovaná postupuje rozdílně a také to, že i podle ÚOOÚ žalovaná při zveřejňování informací podle § 5 odst. 3 informačního zákona porušuje evropské předpisy. Nejedná se proto o zcela nesouvisející důkazy, jež by na posouzení věci již na první pohled nemohly mít jakýkoli vliv. Tyto listiny rovněž nejsou součástí správního spisu, a proto jejich obsah musí být předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek neobsahuje žádné úvahy soudu o tom, jak se vypořádal s předloženými listinami, je v této části rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný. Opomenutý důkaz totiž zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2008, čj. 4 As 21/2007-80, a ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 16/2012 - 24). Z tohoto důvodu NSS musel napadený rozsudek zrušit. V dalším řízení krajský soud vysvětlí, co zjistil z uvedených důkazů a jak se s nimi vypořádal ve vztahu k uplatněné argumentaci. Případně uvede, proč je nepřevzal za základ svých skutkových zjištění.

[19] NSS dodává, že postup stěžovatele, který předložil listiny soudu při jednání, není možné bez dalšího považovat za účelový. Stěžovatel v průběhu celého řízení o žalobě nepodával nesmyslná podání ani jinak neprodlužoval vyřízení věci. Pokud předložil důkaz při jednání a v průběhu celého řízení nevystupoval obstrukčně, není bez dalšího možné hledět na jeho úkon jako na zneužívání práva. V tomto případě se jednalo o využívání jeho práv.

[20] V situaci, kdy v řízení existují opomenuté důkazy, se NSS i přes jinak pečlivé zpracování napadeného rozsudku nemohl zabývat dalšími námitkami uplatněnými v kasační stížnosti, neboť se týkají věcného posouzení tohoto případu. Do té doby, dokud nebudou vypořádány opomenuté důkazy, není možné další námitky řádně posoudit.

4. Závěr a náklady řízení

[21] Z uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným NSS v rušícím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[22] V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 21. února 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu

